

maa man tage Hensyn til Forholdene, som de ere, hvad det koster at forsende dem, det skal jeg imidlertid nærmere overveje og undersøge, og jeg haaber, at vi ville kunne komme til billigere Vilkaar. Erede Medlemmer ville lægge Mærke til, at Bevillingen til Hullruten er udgaaet af Finantsloven, saaledes som den nu foreligger, idet Subventionen til Ruten nu er inddraget; men i den Henseende er man jo i Overensstemmelse med Finantsudvalget. Jeg betragter dette Forhold som midlertidigt, og jeg antager, at Subventionen falder bort i en nærmere Fremtid, og saa vil kun den Sum blive tilbage, som angaar Fragtnedsættelsen; men hvorledes det vil virke, kan intet Wiensne sige Noget om i Dieblirket. Jeg antager imidlertid at kunne sige, at Forholdet er ret tilfredsstillende ordnet nu, og jeg antager ogsaa, at det vil blive det i Fremtiden. Til § 27 er der stillet et Vædringsforslag af et Mindretal paa to Medlemmer om, at Kontoen til Tilveiebringelsen af en Anlægsmøle ved Knudshoved, som hderligere Bidrag 183,000 Kr., skal udgaa; Flertallet i Udvalget foreslaar den imidlertid bevilget. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at ifjor blev der til det samme Diemed bevilget 265,000 Kr., saa at den samlede Sum altsaa vil blive 448,000 Kr., hvilket ganske vist er en stor Sum for Tilveiebringelsen af en Havnemøle, om hvilken det er givet, at den kun under særlige Forhold vil kunne gjøre Tjeneste. Bevillingen er ikke brugt, og den simple Grund dertil er jo den, at man havde beregnet den udført til en mindre Vanddybde, end det viser sig nødvendigt nu, efterat man har bygget nye isbrydende Dampskibe, som efter de Erfaringer, der foreligger andet Steds fra, have en anden Konstruktion og ere mindre dybtgaaende. Nu siger den ærede Ordfører, at der er den formelle Mangel tilstede, at hele Bevillingen skulde være opført her. Jeg kan ikke erkjende det. Jeg erkjender, at den Del af Bevillingen, der blev givet ifjor, skal opføres som en Gjenbevilgning paa Tillægsbevillingsloven, og naar den ikke faar der for Dieblirket, er Grunden den, at jeg har afventet, hvilken Stilling Udvalget vilde tage til det Forslag, her foreligger; vedtages dette Forslag, følger det af sig selv, at det saa vil være rigtigt, at Indenrigsministeren stiller Forslag paa Tillægsbevillingsloven om en Gjenbevilgning af Summen fra ifjor, men før Forslaget er vedtaget, anser jeg det ikke for nødvendigt. Det er imidlertid en Formalitet; er man i Realiteten enig om, at Sagen skal bevilges, vil man jo let komme derover. Telefon-

anlægget har Udvalget foreslaaet nedsat med 50,000 Kr., og den ærede Ordfører siger, at Grunden dertil er den, at man her som altid forlanger specificerede Forslag forelagte. Den ærede Ordfører huster i saa Henseende ikke godt. Hidtil har man netop overladt Ministeren en Sum til Etablering af den Slags Anlæg. Det er jo ogsaa ganske naturligt; thi man gjorde det oprindelig, hvor der var Tale om forskjellige Bynlæg, og nu har man gjort det Samme, hvor der er Tale om Landforbindelser. Det er, som sagt, ganske naturligt, det har ikke stor Vanskelighed, og man maa jo vide, at de Vedkommende, som faae disse Telefonforbindelser, skulle bringe ikke saa Offre, idet de selv skulle bære Vedligeholdelsesudgifterne. Følgen af, at man udstemmer Bevillingen, er, at man tager en hel ny Stilling til Sagen fra Udvalgets Side, og det vil bevirke, at man ikke kan gjøre det Mindste ved denne Sag til næste Aar; den vil komme til at ligge stille og brak, skjøndt der netop har været et levende Ønske om at faae den fremmet. Udvalget har, som sagt, taget en ny Stilling, som der ikke har været Tale om at tage tidligere til den Slags Forhold.

Det er de Ting, jeg har at udtale mig om ligeoverfor de stillede Vædringsforslag, og jeg skal saa gaa over til at omtale, hvad der er fremkommet i Betænkningen og da ganske særlig under den nu mere og mere bekendte og udvidede Rubrik, „Samraad osv.“. Der møde vi først det meget interessante Spørgsmaal, det erkjender jeg, om Ordningen af Forholdene ved Nymindergab, med Hensyn til hvilke Udvalget forbeholder sig at optage en Bevilling. Der har været flere Tanker fremme, og der er her dukket en ny Tanke op, og jeg indrømmer i alt Fald en praktisk Tanke, nemlig at skaffe et Udløb fra Ringhøjens Fjord længere Nord paa for en mere overkommelig Sum, og den Tanke, som man har udtalt for mig — det var en Deputation der fra Eggen, der udtalte den — har jeg sagt, at jeg var villig til at undersøge. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det vil lidet nytte at have en Bevilling til Fremme af dette Diemed, saalænge man ikke kan sige om det kan gjøres, paa hvilket Sted det skal ske, og hvilke Befordringer det vil medføre, og det kan man ikke, saa længe som Sagen ikke er bleven undersøgt. Forskjellige ærede Medlemmer have jo været inde paa dette Spørgsmaal, og det ærede Medlem, der talte sidst, det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (H. Andersen) paaviste jo noksom, at det er meget vanskelige Forhold at fylde